

... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
11.K.27.555/2016/10.

A ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Dr. Bencző Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: Dr. Bencző Ákos) által képviselt felpereseknek - a polgármester által képviselt *alperesi beavatkozó* által támogatott, és vezető jogtanácsos, valamint Dr. Kerekes Edit ügyvéd által képviselt **Nemzeti Közlekedési Hatóság** alperes ellen **saját használatú út közöttá minősítése tárgyában újrafelvételi eljárás ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata** iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét **e l u t a s í t j a**.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 25.400.- (Huszonötezer-négyszáz) Ft perköltséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy az illetékügyi hatóság felhívására fizessen meg a Magyar Államnak 30.000.- (Harmincezer) Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A bíróság a peres felek nyilatkozatai, illetve a rendelkezésre álló közigazgatási iratok alapján a következő tényállást állapította meg.

A ... Megyei Kormányhivatal ... számú és 2016. március 18. napján kelt határozatában - a tulajdonos ... Önkormányzat (a továbbiakban: alperesi beavatkozó) ... számú kérelmére - engedélyezte a **H. település**, külterület ... helyrajzi számú, saját használatú út közöttá történő átminősítését. Ezen döntés 2016. május 03. napján jogerőre emelkedett.

Ezt követően a felperes jogi képviselője útján 2016. június 9-én újrafelvételi eljárásra vonatkozó kérelmet nyújtott be a ... Megyei Kormányhivatalhoz (a továbbiakban: I. fokú hatóság) a **H. település**, külterület ... helyrajzi számú saját használatú út közöttá minősítése ügyben.

Az újrafelvételi eljárás iránti kérelmében felperes előadta, hogy közte és az alperesi beavatkozó között a ... helyrajzi számú ingatlan érintően birtokvédelem tárgyában a ... Járásbíróság, valamint a tulajdonjog megállapítása tárgyában a ... Járásbíróság előtt peres eljárás van folyamatban, mivel felperes állítása szerint ingatlannyilvántartáson kívüli tulajdonosként a tárgy ingatlan birtokolja.

Felperes előadása szerint, mint ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos az út átminősítésére vonatkozó eljárásban ügyfélnek minősül és a jogerős határozattal lezárt ügyben ügyfélként nem került bevonásra, ezért a közigazgatási hatósági eljárás és

szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 112. § (1) bekezdése alapján újrafelvételi eljárás iránti kérelmet terjesztett elő.

Felperes álláspontja szerint a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban:

Kkt.) 32. § (3) bekezdésében előírt feltételek egyike sem állt fenn, tekintettel arra, hogy forgalmi viszonyok megváltozásáról beszélni fogalmilag kizárt, hiszen az ingatlannyilvántartásban saját használatú útként megjelölt ingatlan évtizedek óta mezőgazdasági művelés alatt álló terület és azon semmilyen közlekedés, forgalom nem zajlik. Településrendezési eszköz (szabályozási terv, stb.) még nem említés szintjén sincs a határozat indokolásában, így a határozat szövegéből még az sem derül ki, hogy a határozatot hozó közigazgatási hatóság a jogszabályban, a saját határozata meghozatalának előfeltételeként meghatározott körülményeket egyáltalán vizsgálat tárgyává tette-e.

Hivatkozott arra is, hogy az alperesi beavatkozó rosszhiszeműen járt el, amikor a peres eljárás ismeretében terjesztette elő az átminősítésre irányuló kérelmét, megtévesztve ezáltal a hatóságot az út jogi és természetbeni állapotát illetően.

Álláspontja szerint a hatóság jogszabályt sértett, amikor megállapította, hogy idegen érdeket nem sért az átminősítés, illetve határozata azért is jogszabálysértő, mivel függő hatályú döntés meghozatalára nem került sor, és a tényállás tisztázása nélkül történt a döntéshozatal.

Az I. fokú hatóság a felperes kérelmét megvizsgálta és **2016. június 28. napján kelt ... ügyiratszámú határozatában** a felperes újrafelvételi eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasította.

Az I. fokú határozatban rögzítésre került, hogy alperesi beavatkozó 2016. március 17. napján

kérelmet nyújtott be a közlekedési hatósághoz, a **H. település ... helyrajzi számú ingatlan** közötti minősítése tárgyában. Kérelméhez csatolta a tulajdoni lap és térképmásolatot, az út

útnyilvántartási adatait, az útügyi hatósági eljárási díj befizetését igazoló bizonylatot. Az alperesi beavatkozó önkormányzat kérelmében a ... helyrajzi számú út forgalmi jellegére vonatkozóan előadta, hogy azt a környező szántóföldek tulajdonosainak gépjárművei adják,

nagyrészt mezőgazdasági munkagépek, kisteherautók. Megjelölte az önkormányzat rendelkezésére álló útnyilvántartási adatokat (1445 m hosszúság; körülbelül 5,4 m szélesség;

6502 m²; útsatlakozás a **S. település-H.(2) település** összekötő útra). A közlekedési hatóság a csatolt

iratok alapján engedélyezte a közötti minősítést.

A csatolt tulajdoni lapból megállapításra került, hogy **H. település ... helyrajzi számú ingatlan** kivett saját használatú útként szerepel a nyilvántartásban, melynek tulajdonosa a ... **Önkormányzata**. A tulajdoni lapon egyéb bejegyzés, amely idegen érdekre utalna, nem szerepelt.

A **H. települési ... helyrajzi számú út** a térképmásolaton útként van feltüntetve, ezért a hatóság megállapította, hogy az út jogi értelemben létezik.

A Kkt. 29. § (7) és (9) bekezdése alapján hivatkozott arra, hogy a közlekedési hatóság a **H. települési ... helyrajzi számú útnak** sem az elzárását, sem a megszüntetését nem engedélyezte. Erre irányuló bejegyzés a tulajdoni lapon nem szerepelt, és az engedély hiányában nem is szerepelhetett, így az útnak a valóságban is létező útnak, közforgalom rendelkezésére álló útnak kell lennie.

Az I. fokú határozat szerint az alperesi beavatkozó önkormányzat a kérelmét indokolta (nagyreszt mezőgazdasági gépek, kisteherautók forgalma zajlik az úton), megjelölte az útnyilvántartási adatokat, csatolta a tulajdoni lapot és térképmásolatot, ezzel eleget tett a 30/1988. (IV.21.) MT rendelet 23/A. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Mivel a **H. települési ... helyrajzi számú út** térképen szereplő meglévő út, így nem igényli „szükség szerinti terület és településrendezési eszközök módosítását”. Az újrafelvételi eljárás keretében az önkormányzat nyilatkozott arról, hogy a **H. települési ... helyrajzi számú út** szerepel a rendezési terven és csatolta a rendezési terv részletét.

A fentiek alapján az I. fokú hatóság korábbi döntésének módosítását nem tartotta indokoltnak.

Az I. fokú határozatban rögzítettek szerint a Ket. 32. § (1) bekezdése alapján törvény lehetővé

teheti az eljárás felfüggesztését, ha az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától

függ, amelyben eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott

üggyel összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el. A közlekedési hatóság útügyi hatósági ügyeinek felfüggesztését ugyanakkor törvény nem teszi

lehetővé, így a hatóságnak az újrafelvételi eljárás tárgyában döntést kellett hoznia.

Amennyiben a folyamatban lévő bírósági eljárás jogerősen befejeződik és a döntés érinti a meglévő tulajdonjogot, az új tulajdonosnak lehetősége nyílik újabb kérelmet előterjeszteni.

Az I. fokú hatóság határozatával szemben a felperes jogi képviselője útján **fellebbezést** nyújtott be. Előadása szerint a Ket. 112. § (1) bekezdése szerinti újrafelvételi eljárásnak pontosan az a lényege, hogy a hatóság tudomására hozhat az ügyfél olyan új tényt, adatot, amely eltérő tényállás megállapítását teszi lehetővé. A kérelemben megjelölt tényeket, közokiratok adatait azonban az I. fokú hatóság elmulasztotta figyelembe venni.

Elmulasztotta

megállapítani a felperesnek, mint idegen érdekeltnek a sérelmét is, annak ellenére, hogy ügyféli minősége a kérelemhez csatolt okiratok alapján nyilvánvalóan nem vitatható.

Az újrafelvételi eljárás speciális jellege éppen az, hogy a korábban megállapított tényállásokhoz képest, az eljárás megindításakor még nem ismert tények előadásával, meg

lehet-e állapítani az alaphatározattól való eltérő tényállást. Az I. fokon eljárt közigazgatási szerv teljes egészében mellőzte annak az előadásnak az értékelését, hogy amennyiben az eljárással érintett ingatlan természeti állapotában - az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogi

jellegétől eltérően - nem saját használatú út, hanem mezőgazdasági szántóföld, abban az esetben ez olyan új ténynek minősül-e, amely az újrafelvételi eljárás keretében az alaphatározattól eltérő tényállás megállapítását eredményezheti.

Előadta, hogy a **H. települési ...** helyrajzi számú ingatlan mezőgazdasági hasznosítása évtizedek óta állandósult, az saját használatú útként jelen természeti állapotában az ingatlannyilvántartási térképen szereplő nyomvonalon nem fellelhető.

Továbbra is hivatkozott arra, hogy a közúttá nyilvánítás jogszabályi feltételeként meghatározott forgalmi viszonyok lényeges változása nem következett be az eljárás tárgyát

képező ingatlanon, hiszen az eljárás tárgyát képező ingatlan évtizedek óta mezőgazdasági művelés alatt áll, azon évtizedek óta semmilyen közlekedés, forgalom nincs.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperesi hatóság ...
iktatószámú és 2016. augusztus 17-én kelt határozatával az I. fokon hozott döntést helybenhagyta.

Hivatkozása szerint az alperesi hatóságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a Ket. 112. § (1) bekezdése alapján az újrafelvételi kérelem benyújtásának feltételei fennállnak-e.

Az alperes határozatában rögzítésre került, hogy a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V.

törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:173. § (1) bekezdés, 5:168. § (1) bekezdés és 5:170. §-a, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 5.

§ (1) és (2) bekezdése, illetve az ingatlan-nyilvántartás adatai alapján megállapítható, hogy felperes nem tulajdonosa a **H. települési ...** helyrajzi számú útnak.

Az ingatlan-nyilvántartási térkép szerint a **H. települési ...** helyrajzi számú út egyik vége az **H. települési ...** helyrajzi számú úthoz, a másik **S. település-H.(2) település** közúthoz csatlakozik. Az

út kizárólag a **S. település-H.(2) település** közútról közelíthető meg, mert a ... helyrajzi számú

útnak a **M. település ...** és ... helyrajzi számú és a **H. település ...** helyrajzi számú ingatlanokkal szomszédos szakasza nem járható, az út területét beszántották. Az út teljes hosszában egy helyrajzi szám alatt van, nincs megosztva.

Ahhoz, hogy a ... helyrajzi számú út - amennyiben megosztható - vitatott szakaszát megszüntessék és más célra hasznosítsák, a közlekedési hatóságtól az utak építésének, forgalomba helyezésének és megszüntetésének engedélyezéséről szóló 93/2.... (V.10.) Korm.

rendelet (a továbbiakban: 93/2.... (V.10.) Korm. rendelet) 27. §-a szerint engedélyt kellett volna kérni. A közlekedési hatóságtól ilyen engedélyt nem kértek és a hatóság ilyen engedélyt

nem adott ki. Amíg a közlekedési hatóság nem ad engedélyt az út megszüntetésére, addig az út

(vagy annak egy része) nem szűnhet meg, és az út kezelőjének gondoskodnia kell arról, hogy

az út közlekedésre alkalmas állapotban legyen.

Az ingatlan-nyilvántartás szerint a ... helyrajzi számú ingatlan „kivett saját használatú út”. A Kkt. 1988. július 1-jei hatályba lépésével az útügyi igazgatásban a „saját használatú út” kategória megszűnt, a törvény a magánút megnevezést alkalmazza. A Kkt. 32. §-a alapján a

korábbi „saját használatú út” a magánútnak felel meg. A magánutak lehetnek a közforgalom

elől elzárt és a közforgalom elől el nem zárt magánutak. A saját használatú út kategória azonban nem azonosítható automatikusan a közforgalom elől elzárt magánúttal. A ... helyrajzi számú út az átminősítést megelőzően a Kkt. 47. § 8. pontja alapján közforgalom elől

el nem zárt magánútnak minősült.

Az út igénybevehetősége szempontjából nincs különbség a közforgalom elől el nem zárt magánút és a közút között, ezért a ... helyrajzi számú úton közlekedők szempontjából a közöttük történő átminősítés a korábbi állapothoz képest semmilyen változást nem eredményezett. Felperes közlekedési lehetőségét nem változtatja meg az átminősítés, ezért a

felperes számára nem eredményezhet kedvezőbb döntést az, ha a közlekedési hatóság az út átminősítési kérelmet esetlegesen elutasítja.

Mindezek alapján az újrafelvételi kérelem benyújtásának feltételei arra vonatkozóan, hogy az

új tények ismerete a felperesre kedvezőbb határozatot eredményezett volna, nem állnak fenn.

Az alperes határozatával szemben a felperes jogi képviselője útján **keresetlevelet** terjesztett

elő, amelyben kérte, hogy a bíróság az alperes határozatát az I. fokú határozatra kiterjedően

helyezze hatályon kívül és utasítsa alperest új eljárás lefolytatására.

A felperes keresetlevelében előadta, hogy az alperesi beavatkozó önkormányzat kifejezetten

rosszhiszeműen járt el az átminősítési kérelem benyújtásakor, mert tudomása volt az ingatlan

tulajdonjogát és birtoklását illető polgári peres eljárások folyamatban létéről, és ezek ismeretében a hatóságot is megtévesztette az ingatlan jogi és természetbeni állapotát illetően.

Álláspontja szerint az I. fokú hatóság az átminősítési kérelemnek helyt adó határozatát úgy hozta meg, hogy saját határozata indokolásában is szereplő, a Kkt. 32. § (3)

bekezdésében

előírt feltételek egyike sem állt fenn.

Véleménye szerint jogszabályt sértett az I. fokú hatóság akkor is, amikor megállapította az idegen érdeksérelem hiányát.

Megítélése szerint az I. fokú hatóság figyelmen kívül hagyta, hogy az újrafelvételi eljárás speciális jellegéből következően éppen azt kellett volna vizsgálnia, hogy a korábban

megállapított tényálláshoz képest, az eljárás megindításakor még nem ismert tények előadásával meg lehet-e állapítani az alaphatározattól eltérő tényállást.

Részletesen ismertette, hogy közte, valamint az alperesi beavatkozó között polgári peres eljárások vannak folyamatban a tárgyi ingatlant érintő birtoklási jogosultsággal kapcsolatosan.

A sérelmezett határozatokban hivatkozott, útként megjelölt ingatlanról légi felvétel készült, amelyből megállapítható, hogy természetben a ... helyrajzi számú ingatlan a felperes tulajdonát képező mikepércsi ... helyrajzi számú ingatlan részeként mezőgazdasági célokat szolgál.

Álláspontja szerint a II. fokú határozatnak jogszabálysértő és téves azon következtetése, miszerint *„a közúttá történő átminősítés a korábbi állapothoz képest semmilyen változást nem eredményezett, a fellebbező közlekedési lehetőségét nem változtatja meg az átminősítés, ezért a fellebbező számára nem eredményezhet kedvezőbb döntést az, ha a közlekedési hatóság az út átminősítési kérelmét esetlegesen elutasítja.”*

Ehhez kapcsolódóan arra hivatkozott, hogy a közúttá minősítés folytán az érintett útszakasz forgalomképtelenné válik. Nyilvánvaló, hogy az alperes szakhatóságként nem fog hozzájárulni a forgalomképtelen közút megosztásához. Az alperesi beavatkozó önkormányzat részéről a közúttá minősítés célja az volt, hogy a peres eljárásban a közúttá minősített ingatlan megoszthatóságát és annak forgalomképességét (tulajdonjogának elbirtoklás jogcímén történő megszerzését) megakadályozza.

Az alperes **ellenkérelmében** fenntartotta a határozatában elfoglalt álláspontját, kérte a felperes keresetének az elutasítását.

Az alperesi jogi képviselő a 2016. november 08. napján tartott bírósági tárgyaláson előadta, hogy az a körülmény, hogy az út forgalmi jellege megváltozott-e avagy sem, nem minősül olyan ténynek, amelyről a felperes a hatósági határozat meghozatalát követően szerzett volna tudomást, ezért nem állnak fenn a Ket. 112. § (1) bekezdésében meghatározott újrafelvételi eljárás megindításának a feltételei. Megjegyezte, hogy a felperes az ingatlannyilvántartásban útként megjelölt ingatlant mezőgazdasági művelésre használja és ez nyilván jogsértő állapotnak minősül.

A felperesi jogi képviselő 2016. november 08. napján tartott bírósági tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a felperes a közúttá minősítésről döntő közigazgatási határozat tartalmából értesült arról, hogy megváltoztak a forgalmi viszonyok. Ez a felperes számára egy új tény volt, ezt az új körülményt a felperes nem ismerte korábban, ezért fennállnak a Ket. 112. § (1)

bekezdésében meghatározott újrafelvétel iránti kérelem megengedhetőségének a jogszabályi feltételei.

Alperesi beavatkozó képviselője a 2016. november 08. napján tartott tárgyaláson előadta, hogy a közúttá minősítés iránti kérelmükben előadottak megfelelnek a valóságnak, mégpedig azért, mert a felperes által jogszerűtlenül használt ingatlanrész miatt 45 méterrel toldott el a forgalom **H. település** irányába. A forgalom pontosan ezen ok miatt változott meg az érintett útszakaszon. Hivatkozott arra is, hogy ez az útszakasznak csak 160 méteres sávjára vonatkozik az 1500 méterből.

A felperesek keresete nem megalapozott.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdése szerint, ha a törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki

nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet

új eljárásra kötelezi.

A bírói gyakorlat szerint a felülvizsgálat kereteit a felperes kereseti kérelmében nevesített jogszabálysértési kör adja.

E körben egységes a bírói gyakorlat is, ilyen véleményt fogalmazott meg a Kúria jogelődje a

Legfelsőbb Bíróság is a 2/2011.(V.09.) KK. sorszámú véleményében. Ez azt jelenti, hogy a közigazgatási perekben is érvényesül a Pp. 215. §-ában rögzített kereseti kérelemhez, ellenkérelemhez kötöttség elve.

A Ket. 112. § (1) bekezdése szerint *„Ha az ügyfélnek a jogerős határozattal lezárt ügyben a határozat jogerőre emelkedését követően jutott tudomására a határozat meghozatala előtt már meglévő, az eljárásban még el nem bírált és az ügy elbírálása szempontjából lényeges tény, adat vagy más bizonyíték, a tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül újrafelvételi kérelmet nyújthat be, feltéve, hogy elbírálása esetén az ügyfélre kedvezőbb határozatot eredményezett volna.”*

A Kkt. 32.§ (3) bekezdése szerint ha *„az (1) bekezdésben megjelölt utak forgalmi jellege (az út jelentősége, forgalmi terhelése és a forgalom összetétele) megváltozik, a 29. §, illetve a 46/A. § szerint hatáskörrel rendelkező közlekedési hatóság országos közút esetén a vagyonkezelő, helyi közút és magánút esetén a tulajdonos kérelmére a vonatkozó elfogadott terület-, illetve településrendezési eszközök szükség szerinti módosítását követően az országos közút helyi közúttá vagy magánúttá, a helyi közút országos közúttá vagy magánúttá, a*

magánút helyi közúttá vagy országos közúttá minősítéséről határozatot hoz. Az utak tulajdonosai ezt követően az utak tulajdonjogának egymás javára - helyi és országos közutak

esetén térítés nélkül - történő átadásáról a változások ingatlan-nyilvántartáson való átvezetésére alkalmas megállapodást kötnek. Amennyiben a közlekedési hatóság állami tulajdonú ingatlanon megépített utat helyi közúttá vagy önkormányzati tulajdonú ingatlanon megépített utat országos közúttá minősít, az érintett ingatlan tulajdonosa a közút tulajdonjogát országos közút esetén az államnak, helyi közút esetén az önkormányzatnak az egymás közötti - ingatlan-nyilvántartáson való átvezetésére alkalmas - megállapodással köteles átadni”.

A bíróság megállapítja, hogy a peres eljárás tárgyát képező ügyben a közlekedési hatóságnak a felperes által előterjesztett újrafelvételi kérelem tárgyában kellett állást foglalnia a Ket. 112. §-ában foglaltak alapján, azaz abban, hogy megalapozott-e az újrafelvételi kérelem a **H. település**, külterület ... helyrajzi számú saját használatú út közúttá történő átminősítése tárgyú I. fokú határozat vonatkozásában.

A 2016. november 08. napján tartott bírósági tárgyaláson előadott felperesi képviselő nyilatkozata szerint a felperes számára új tény az volt, hogy a közúttá minősítésről döntő közigazgatási határozat tartalmából értesült arról, hogy megváltoztak a forgalmi viszonyok. A bíróság egyetértve az alperes 2016. november 21. napján kelt írásbeli nyilatkozatában foglaltakkal rögzíti, hogy a **H. település**, külterület ... helyrajzi számú út érintett szakaszán azért nem lehetett forgalom, mert az út - engedély nélkül - megszüntetésre és mezőgazdasági célra történő hasznosításra került.

A felperes által sem vitatottan a **H. település**, ... helyrajzi számú kivett saját használatú út 1/1 tulajdoni hányaddal a ... Önkormányzat alperesi beavatkozó tulajdonában van, a tulajdoni lap egyéb bejegyzést, széljegyet nem tartalmazott az átminősítési kérelem benyújtásakor.

Az alperes perben tett nyilatkozata szerint a rendelkezésre álló E-hiteles térképmásolat alapján a ... helyrajzi számú út egyik vége a ... helyrajzi számú úthoz, a másik **S. település-H.(2) település** közúthoz csatlakozik. Az út teljes hosszában egy helyrajzi szám alatt van, egy földrészlet, nincs megosztva. A ... helyrajzi számú út kizárólag a **S. település-H.(2) település** közútról közelíthető meg, mert a ... helyrajzi útnak a **M. település** ... és ... helyrajzi számú és a **H. település** ... helyrajzi számú ingatlanokkal szomszédos szakasza jelenleg nem járható, az út területét más - mezőgazdasági - célra használják. A felperes a ... helyrajzi számú útnak nem a teljes szakaszát, hanem annak csak egy - a felperes tulajdonát képező **M. települési** ... helyrajzi számú ingatlan melletti - részét használja engedély nélkül mezőgazdasági célra.

Mindennek - a felperes által sem vitatottan - az lett a következménye, amelyet az alperesi beavatkozó képviselője is megerősített, hogy a felperes által mezőgazdasági célra használt

ingatlanrész miatt 45 méterre tolódott el **H. település** irányába az útszakasznak egy 160 méteres sávja.

A fentiekre tekintettel a bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy az a körülmény, hogy az út forgalmi jellege megváltozott-e vagy sem, illetve az, hogy a felperes a közúttá minősítésről döntő határozat tartalmából értesült arról, hogy megváltoztak a forgalmi viszonyok, nem minősülhet olyan lényeges ténynek, amelyről a felperes a hatósági határozat jogerőre emelkedését követően szerzett volna tudomást, tekintettel arra, hogy az ingatlannyilvántartásban útként megjelölt ingatlan mezőgazdasági célú hasznosítása nem eredményezhet jogszerű állapotot, illetve az út területének más célú hasznosítása a felperes számára az átminősítésről hozott döntést megelőzően is ismert volt.

A bíróság egyetértett az alperessel abban is, hogy az út - függetlenül attól, hogy országos közút, helyi közút, vagy közforgalom elől el nem zárt magánút - területét akkor lehet véglegesen más célra használni, ha a közlekedési hatóság a 93/2012. (V.10.) Korm. rendelet

27. §-a szerinti útmegszüntetési eljárást lefolytatta és megszüntetési engedélyt megadta, azonban a hatósági nyilatkozat szerint ilyen engedély kiadására nem került sor.

Mindemellett az alperes helyesen hivatkozott arra is, hogy a közút és a közforgalom elől el nem zárt magánút - útügyi szempontból - kizárólag abban különbözik, hogy ki a tulajdonosa,

az út igénybevehetősége, használata szempontjából nincs különbség, az utat a közforgalom

korlátozás nélkül igénybe veheti. Azzal, hogy az átminősítés megtörtént, az átminősítés előtti

állapothoz képest a jogszerű használat (a közlekedési lehetőség) szempontjából nem történt

változás. Az út használatát a tulajdonos személyében történő változás nem érinti.

A bíróság az I. fokú határozatban foglaltak alapján elfogadta, hogy mivel a ... helyrajzi út térképen szereplő meglévő út, így nem igényli szükség szerinti „terület-, illetve településrendezési eszközök módosítását”, ezért a felperesi keresetlevélben foglalt erre vonatkozó hivatkozás sem tehetette az alperesi határozatot jogszabálysértővé.

A bíróság álláspontja szerint az alperesi határozat jogszerűségét azon körülmény sem érintette,

hogy ... helyrajzi út közúttá történő minősítése esetén forgalomképes-e (elbirtokolható-e) avagy sem, tekintettel arra, hogy a hatóságnak nem abban kellett állást foglalni, hogy az önkormányzatnak mi tartozik a forgalomképes vagy forgalomképtelen vagyona körébe, illetve,

hogy a közút elbirtokolható-e avagy sem, hanem az újrafelvételi kérelemről kellett döntenie.

A bíróság az ítéletben foglaltak alapján nem látta indokát annak, hogy a ... Járásbíróságtól, illetve a ... Járásbíróságtól a folyamatban lévő peres eljárás iratanyagát beszerezze, ezen eljárásokban született jegyzőkönyveknek, felek előadásnak az

alperesi határozat elbírálása szempontjából jelentősége nem volt.

A bíróság álláspontja szerint az alperesi hatóság a Ket. 50.§-ába foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett.

Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetének elutasításáról döntött.

Az eljárás során meg nem fizetett illeték megfizetésére a peresztes felperes köteles a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés és 15. §-a alapján. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43.§ (3) bekezdése alapján az illeték mértéke 30.000 Ft. A bíróság a fentiekén túl a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése, illetve a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján kötelezte 25.400 Ft perköltség alperes részére történő megfizetésére, tekintettel arra, hogy az ügyben két érdemi tárgyalás megtartására került sor, illetve alperesi képviselő a perben írásbeli nyilatkozatot is terjesztett elő.

A bíróság a Pp. 75. § alapján a perköltséget alperesi beavatkozó javára nem állapított meg, tekintettel arra, hogy az alperesi beavatkozó jogi képviselettel kapcsolatban felmerült perköltségre (munkadíjra) nem tarthat igényt, mert nem ügyvéd, vagy jogtanácsos képviselte a bíróság előtt, egyéb perköltséget (Pp. 75. § (3) bekezdés) pedig nem valószínűsített. Az ítélet ellen a Pp. 340. § (1) bekezdése szerint nincs helye fellebbezésnek.

..., 2016. december 13.

... sk.
bíró